

A ragyogás után mi marad

Keserü Ilonának

*Kénytelen vagy lehunyni a szemed,
a fény lecsukott szemhéjad alatt marad,
csak kitértad az ajtót, elvakít a délutáni nap,
van ebben valami élettani, örökletes hiba:
lehunyt szemmel is tovább látod a színeket,
a jeges úrron, s a levegőn át folynak be a szobába:
kék középpel zöld foltokat éget narancsmezőkre a nap,
s te ott állsz az ajtóban, délután, csukott szemmel,
lebukóban a nap, könnyű ruhában élvezed erejét:
amíg lehunyt szemhéjad alatt ragyog.*

*A színek, mint a reggel és az este, ismétlődnek,
mint napszakok, megszokások, árnyékok,
együtt képeznek rendet, ritmust, életet.
Hányfelé figyelsz? Létezik legfontosabb?
Most minden elhallgatott, nincsenek szavak.
Látod a képet, ami elbeszéli magát.
Ki int neked, s úgy irányítja látásod, vakulásod,
mint akváriumban a halak életét a tápot szóró kéz?
Mit üzennek a felfénylő foltok, ahogy megremeg a víz?
Mélázol könnyű ruhában, az udvari fán rigó fészkel,
a fa fölött szél leng, macska alszik egy fonott széken,
ott hever egy félig olvasott Nádas-regény,
Satie szól a rádióból, már halványul az utókép:
elizzanak a narancsmezők, feketül a kék meg a zöld.*

*Le tudnád festeni magad, ahogy ott állsz,
szürke vászoncipőben, szoknyád jellegtelen,
egyedül csak fehér blúzod fölött,
a nyakadba kötött könnyű sálad színes.
Le tudnád festeni magad fiatalon, tele kérdéssel?
Ottliknál bridzsel egy kamaszlány?
Kassák a színéségről beszél?
Martyn megdicséri egy éppen elkészült rajzod?
A térbeli, időbeli mozgás mind szabálytalan:
Rómából Pécsre, Londonból Budapestre vágysz?*

Most is csak azt kérdezed, minek?
Mi végre van kép az emberben?
A könyv és a zene, táplálék és öröm.
Mi jobb: újrakezdeni egy könyvet,
vagy kézbe venni egy régi képet?
Hogy a festék csak anyag,
és amíg létrejön egy felület,
kérelhetetlen makacssággal eldöntöd,
milyen keretre milyen vászon feszül,
megül az orrodban a lenolaj szaga,
akkor is érzed, ha csinálod,
akkor is érzed, ha eszel.

Elég az a néhány koncentrált hét,
amíg csak te mozgatsz a kezed,
nem más cél vagy akarat, csak te,
te mozgatsz, s amit mozgatsz,
az mozgatsz téged is, hullámok
nyaldosnak a partról a tóba,
a tóból a partra, amíg tart, újra és újra
ki és bebogozódik a gubanc,
a festő sem tudja, mi az, amit fest,
amíg kitart ez a néhány pillanat,
amíg elvakított az ajtóban a fény,
amíg gondoskodik rólad, a képről,
amíg kitart ez a koncentrált energia,
addig megrögösödik a nyers tej,
amíg kinő egy gyerek foga,
megőszül egy hajhagymában a hajsza,
amíg a szemedbe ragadt napfényt
a vászonnal kitörölgeted.

Szívesen beszélgetnél a fényről,
mit mondana erről Rembrandt?
Elücsörögnél a parkban Manet-val,
Velázquez mestert is szóra bírnád
az infánsnő mögötti tükörről.
Megmutatnád a képet, ha kész,
ez nem dicsekvés, csak párbeszéd, csevej.
De harminc irányba fut a gondolat,
valamit enni kell, az ágy vetetlen,
végtelen hosszan csörög a telefon...
Visszanézel a képre, ott maradt az állványon:
a hullámvászon, mint erő és a szív vonala,
az ismétlés, a vásznon rögzített tiszta energia.
S délutánonként gondolatban kiállsz az ajtóba,

s újra nézed, a ragyogás után, mi marad.
Mi lesz több mint a tapasztalat?
Mint tengerparton nézni a hullámok táncát,
míg valaki megzavar, kenyeret dob a halaknak,
s egy kis kéz meghúzza a szoknyád.

S Z É K E L Y   S Z A B O L C S

A labda

*Fiatal leszel, és nem érted. Belépsz,
és nem tudod, miért. Üres lesz a főhajó,
mégis a leghátsó padban ülsz le,
mint egy tanteremben. Fel se nézel,
nehogy felszólítsanak.*

*Sokáig vársz és figyelsz. Kérdéseket
teszel fel egymás után, észre sem veszed,
hogyan úgy viselkedsz, mint egy feleltető tanár.
Akit faggatsz, nem fog válaszolni.
Leülhet, egyes. Felállsz, és kimész.*

*Húsz évvel később tévedsz a környékre újra.
Fiaddal jössz focizni a templom melletti
ferences rendház mögé. A kispálya sarkát
platánfa gyökere púpozza fel.*

*Egy az egy ellen játszatok,
kapura löni a felpályán túlról nem szabad.
Az első meccsen te nyersz, a második meccsen ő.
A harmadik meccsen kilenc-kilencnél
ma berúgod a gólt.*